

ТРАЖИЦЕ

СЕДМИЧЕН ВЕСТНИК ЗА ОБЩЕСТВЕНИ И СТОПАНСКО-ЕКОНОМИЧЕСКИ НОВИНИ.

УРЕЖДА РЕДАКЦИОНЕН КОМИТЕТЪТ.

Всичко се изпраща до печатниця „Свѣтлина“—Марангозовъ.—Ямболъ.

АБОНАМЕНТЪ: за година 70 лв. за 6 месеца 35 лв., за 3 — 20 лева. Отдѣлен брой 1-50 лева.

ПЛАЩА СЕ: за известия вѣщавани, големи и имени дни по 50 л., за скръби—100 лева.

Официални обявления по 1-50 лв на листъ и. Службѣни предвѣсти плащатъ по 50 лева на листъ. Тургорски — по споразумѣние. За хромкиране—5 лева на редъ.

Всичко въ прелата. Рѣкописи не се връщатъ.

ПРОДАВА СЕ

дворъ 941 квадратни метра съ къща отъ 2 ета, салонъ и пералня, находяща се при църквата «Св. Никола». Споразумение Ст. Пчеливановъ — книжарница «Тракия» — Бища на Печко Атанасовъ. 1—3

Лѣтници за Каваклий!

Съобщавамъ Ви, че наехъ известния ханъ—хотелъ на Братя Влакнисици (Гетовия ханъ), когото преименувахъ хотелъ „ДЕДЕ-АГЧЪ“.

Хотелътъ ми е единственъ най-хигиеничния и модерно мебелиранъ въ града; пръвъ по чистота, честностъ, бърза прислуга и строго фамилиаренъ.

Поветете и ще се уверите.

3—3 Съ почитание: Димо Божжиевъ.

ПРОДАВА СЕ

цененъ имотъ, къща въ най-тихата частъ на града съ гарантиранъ доходъ. 1—3 Справка при Ив. К. Марангозовъ.

Химическо чистене костюми.

Срещу Ив. Райновъ, въ дюкяна на Бр. Данкови, откривамъ на ново ателие за химическо чистене костюми, приемамъ и поправки. Задоволявамъ чистотата и акуратността доказани.

2—10 ГЕОРГИ АРНАУДОВЪ

ПРОДАВА СЕ

Вършачка система «КЕЙСЪ» почти нова, само една година употребявана готова за работа с НОБЪ годниъ балатовъ кашки. Може да се види всѣко време и на проба ако се желае.

Продава работилница «Тунджа» при Турската баня П. КОЛЕВЪ и С.ие. 1—2

МЛАДЕЖЪ

съ 2—3 годишна практика по счетоводство желе да заведе тургорския книжа. Тургорска тайна абсолютно запазена. 3—5 Справка агенция «Бъра разгласа» или ред. в. «Тражичецъ».

ДАВА СЕ

подъ имамъ къща съ две ета, антре и кухня, доловината на изба, на дълга на ул. «Свѣтлинка» и «Добружанска».

Скаждате се и продава. Споразумение при ПАНИ МОМЧЕВЪ. 2—2

ПОВЕЧЕ ОБЩЕСТВЕННОСТЪ.

Банална мисль е, че обществено е и организиранъ, чийто отдѣлни комплектуващи го членове, трѣбва да изкачатъ отъ своята всекидневна егостичностъ и да даватъ частъ (поне частъ) отъ своитъ сили за общия му преуспѣхъ.

И едва ли има случаи, когато се говори за обществени прояви, за колективни действия, да не се хвърли и упрекътъ, че съзнанието за общественостъ у насъ е много слабо.

И въпреки множеството констатации, въпреки многото апели за сътрудничество въ трудния, но благодаренъ устремъ за благо на обществото, пакъ броя на нашитъ общественици е твърде малъ.

Действително гнетна на турското робство се е отразилъ върху свхацианата ни, върху частъ отъ нашитъ добродетели, като не само ги е притилялъ, а ги е даже насочилъ въ отрицателна посока. Но сега, когато всѣки мечтае за единъ миренъ и културенъ животъ, когато обективнитъ причини за вирене на егостизъмъ и необщественостъ сж изключени, да поддръжатъ своята апатия къмъ начинанията на по съзнателнитъ отъ насъ е даже престижно. (Размирицитъ, които се създаватъ отъ известно време у насъ сж пловидо не на чистото въшни, обективни причини. Ония лоши черти добити въ миналото сж почва днесъ за вктрещни

междусобосици; които пречатъ за мирни замисли. Тия пречки же могатъ да се премахнатъ съ собственитъ наши съзнание и усилия.)

Не всички могатъ да бъдатъ фактори въ общественния животъ, обаче не ще се намери никой, който да не може да сътрудничи въ това което единично сж поледи за обществото.

Днесъ, не само, че нашитъ общественици сж малко и неподпомогнати отъ голъмата частъ на колективна, но тѣ трѣбва да работятъ и за разбиване на оная скала на съзнателно сътрудничество създадена съ течението на времето.

Нѣма нужда да отиваме далечъ, за да наблюдаваме тия отрицателни качества на българския гражданинъ и да се уверимъ въ правдоподобността на казаното по горѣ—нашия градъ, изобилствува съ подобни примери.

Вземете коя да е обществена проява въ града и вие ще видите колко хилава е тя, колко медицински се поддръжатъ съществуванетоъ ѝ! А похваляватъ ѝ и не се поддръжатъ—приплавя и изгаря. Напр. за градското благоустройство, което е отлагачието на много въ е направенъ редъ, не е направенъ много въ сравнение съ оное, което може да се направя. И ако и единственния му яркъ защитници, който за сега поддръжатъ интереса къмъ градостроителството замълкне,

трѣбва да се предполага, че той въпросъ, който е свързанъ съ въпроснабаване, и съ електричество и пр. ще бъде още по замечане (За блаждаето се предполага винаги по она което е днесъ).

Т е а т ъ р а-чи т и л и щ е и другъ боленъ въпросъ за града. Наистина нужни сж средства, но нима тѣ неможеха да се намерятъ съ изживденieto на ямболските граждани? Кой ямболецъ е далъ една по-значителна сума за неговата постройка и по това начинъ да спомогне културното издигане на града? Пакъ на незинтересованостъ и неотзивчивостъ се дължи и пропалдането на Южубългарския Нар. Гетатр, когато той заедно съ музикантното д-во «Гусларъ» би могълъ да бъде единъ достоенъ фаръ въ града.

Преди време съществувало културно д-во. То, съ своитъ цели би могло да бъде цененъ градоустроител, обаче останало бѣше подкрепта, то не можа да се закрие. Съ излизането на инициаторитъ прекъсна и неговия животъ.

Отъ основането архивологичното д-во съчувствувало отдавна необходимостъ, обаче ако се гледа досега стореното отъ гражданитъ на Ямболъ за общо задоволение на културнитъ нужди, не е чудно, ако следъ време и то мине късно архива. А музей, история на града — нѣща които, далечъ помалкото градове имать — трѣбваше да имаме отколѣ

ПРОЛѢТЬ

Боже, Твоята пролѣть тукъ злобно притужа усмихната страшна на дрененъ палачъ! — Пакъ сухи тѣмъже разлука и брули пакъ съхъ по очитъ на днешния палачъ.

Надъ черни чумбери тѣ клеветки отвори — (Отъ тѣхъ се изсипаха гаси дати), (Отъ тѣхъ се изсипаха тѣмъже мърно говори на тѣхния ромюнъ тѣмъже мърно говори съ безданныя вѣръ на всевъшни тѣжи.

Въ полета тѣ крести безумниа жажда къмъ короткото слънце на бѣдния съветъ, но нейнитъ взори порскаха вжиди за всички лишени отъ немиа обѣтъ.

Стануватъ по друма пакъ язи харманя, и съвѣтъ пляматъ и кончатъ въ прѣстѣ — да глѣятъ студено разказани рани и дебне съ разпорени прѣсти скръбта Теодор Драгомировъ.

ДА БЪДЕ СВѢТЛО.

Въ ранната утринъ, когато спленичѣтъ лѣчи разсипатъ тѣмъчината — възъ разтъркамъ мойтъ чертози — да влезе съвѣтаниа и въ моя душа.

Поздравявамъ невѣстата си и извеждамъ на Пола — да се радва на сълнцето, защото: неговата любовъ е по-велика отъ любовта на моя дѣто.

По обѣда, когато вода сълнцешнитъ лѣчи зрътъ лавоветѣ — възъ вода денята си на полето и

тамъ ги уча да пясатъ нинитъ, защото: въ чиститъ нива зръбе най-хубавя плодъ.

А вечерю, когато слнцето отива въ други земни и при насъ става тъмно — нишъ се невѣстата и изливатъ дѣла, палимъ свѣщи — да да не бъде съзито и въ тѣмнота. Защото: и изливатъ свѣщи могатъ да разгонятъ мрака и да работятъ при тѣхната съвѣтлина.

ПЪСЕНЪ НА СКРЪБТА.

— Една ношъ, средъ пѣснитъ на пустинята Бенъ-Аба-Бу, великия търговецъ отъ Сирия, оплакваше скѣдата си.

— Азъ загубихъ всичко тѣя ношъ. Въ пустинята тѣ имаше разбойницъ — тѣ ме ограбихъ. И каинитъ убиха отъ жестокостъ Стоката ми разсипаха отъ умразъ.

Разбойницитъ не познаваха нашитъ обичанъ. Тѣ мислеха: кой поивкъ: да убиатъ всѣки, който не имъ остави частъ отъ богатствата си въ пустинята. Азъ се възгорничихъ на тѣхното исване и отивавахъ. А се възгорничихъ на тѣхното исване и отивавахъ. Азъ тѣмъ стигнахъ и отнеха: и нѣмавъ нишо съ какво да назъвамъ съмъ беденъ и нѣмавъ ми везеа хичанъ. Нихрия дѣщата се. Въ пустинята ми везеа хичанъ. Нихрия дѣщата се. Въ пустинята ми везеа хичанъ. Нихрия дѣщата се. Въ пустинята ми везеа хичанъ.

Сжасани отъ тогитъ въ разбойницитъ. Платицъ въ тѣя пустиня никога не познавахъ. Платицъ въ тѣя пустиня никога не познавахъ. Платицъ въ тѣя пустиня никога не познавахъ.

Може би: ще намѣря мой гробъ! И той нѣма да се вижда отъ пѣснитъ.

Тѣ ще го заругатъ. И ни следъ не ще остане отъ него. Въ пустинята се губи всичко. Намѣриво: ще загуби и себе си...

Господи, Азъ загубихъ всичко. Нека загуби ѝ своя гробъ въ твоята Пустиня.

МОЙТЪ ЧЕРТОЗИ СЪ ЗАПЛЕЛИ.

Мойтъ чертози сж заплели. Тѣ горятъ денъ и ношъ И никога не огаватъ...

Престѣпникъ не е издѣлѣ при тѣхъ. Самы ги заплаваха. Искамъ да ми бъде съветло.

Нима желанието не могатъ да се изпълняватъ?

Размисляхъ: добре е средъ планината да гори нѣщо. И решихъ да запали чертози. Сега, тѣ горятъ. Стенитъ се нукаютъ отъ огъня. Едри класове тухли падатъ съ шумъ и повиватъ погрява въ ужаса на чертога да гасятъ — нѣмватъ отъ страхъ. Не мѣ възможихъ да спиратъ пламъка на моето желание. Огъня, нека погине всичко. Това искамъ зашото, се радвамъ на Памизитъ, съ гората нѣмъ гора...

Мойтъ чертози горятъ. Памизъ горятъ. Съ шумъ на стѣхнемъ пожаръ. Покрѣя е събренъ, отъ прозвонитъ излизатъ дълги огъни есцини и лижатъ стенитъ на моя чертога. Околю тѣхъ е съветло. Много съветло.

Г. Драгомировъ.

